

روزنامه فرهنگ و هنر

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
گرافیک و صفحه آرا: سعید غفوری

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی خراسان
توزیع: نشر گستر امروز

**اولین
لژیونر مرد
سینمای ایران
پس از انقلاب
درگذشت**

بازیگری بی نقاب واقعی واقعی

انجام می‌دهد. تصور کنید مردی در آن سن، در آن گل شل و سرما، خودش را داخل چاله انداخت و بعد از ضبط هم با خنده گفت «اگه راضی نیستی دوباره بگیریم.» اسماعیلی افزود: ارشادی از آن دست هنرمندانی بود که با حضورش به همه ما درس اخلاق و انسانیت می‌داد؛ چه روی صحنه و جلوی دوربین و چه بیرون از آن. وی با اشاره به تجربه همکاری همایون ارشادی با کارگردانان بزرگ ایران و جهان گفت: من خیلی اهل این نیستم که سابقه‌ی همکاری بازیگر با کارگردان‌های دیگر را در کار خودم لحاظ کنم. برای من مهم‌تر از هر چیز این بود که بازیگر در اختیار پروژه باشد و بداند در چه موقعیت و مناسباتی کار می‌کند. آقای ارشادی دقیقاً همین‌طور بود؛ کاملاً در اختیار، کاملاً آگاه و در نهایت احترام.

او در ادامه از خاطره‌ای تأثیرگذار گفت که هنوز در ذهنش مانده است: هیچ وقت یادم نمی‌رود، یک روز کارمان تمام شده بود و قرار بود دو روز بعد دوباره ادامه دهیم. به او گفتم: همایون جان، چرا می‌خواهی این دو روز برگردی تهران؟ بمون، دو روز یگر قراره برگردی. لیخند زد و گفت «زندگی من همین دوروزه‌هاست؛ از زندگی من همین دو روز مونده.» حالا که دیگر بین ما نیست این جمله در گوشم زنگ می‌زند! انگار خودش می‌دانست زمان زیادی ندارد. جمله‌ای ساده، اما پر معنا.

اسماعیلی، درباره‌ی گرایش همایون ارشادی به سینمای هنری و فیلم‌سازان مؤلف گفت: آقای ارشادی همیشه به سینمایی تمایل داشت که نگاه انسانی و هنری داشته باشد. او برای دیده شدن یا محبوبیت عمومی بازی نمی‌کرد. آنچه برایش مهم بود کیفیت حضور بود؛ اینکه در کنار گروهی خوب، در جهانی درست و در فیلمی با معنا ایفای نقش کند. برایش جهان فیلم، نگاه کارگردان و اصالت اثر مهم‌تر از هر چیز بود.

همایون ارشادی در معنای واقعی کلمه، آرتیست بود

او در پایان اظهار داشت: اگر بخواهم فقط با یک واژه او را توصیف کنم، باید بگویم آرتیست. همایون ارشادی در معنای واقعی کلمه، آرتیست بود. انسانی که زندگی و هنر را از هم جدا نمی‌دانست. حضورش در هر پروژه فقط بازی نبود؛ نوعی زیستن بود. و همین است که حالا نبودش، برای همه‌ی ما، نه فقط فقدان یک بازیگر، بلکه غیبت یک روح هنری است.

مجموعه رسانه‌ای صبا درگذشت این هنرمند سینما، تئاتر و تلویزیون را به جامعه هنری تسلیت گفته و برای خانواده و بازماندگان آن مرحوم آرزوی صبر دارد.
روحش شاد

ارشادی را در طبیعی بودن او می‌داند. بسیاری از بازیگران به تکنیک تکیه می‌کنند، اما او تنها به دل خود متکی است.»
ارشادی در ادامه در فیلم‌های «آگورا»، «الخاندر و آمانیار»، «۲۰۰۹»، «سی دقیقه پس از نیمه شب» و «کاترین بیگلو»، «۲۰۱۲»، «تحت تعقیب‌ترین مرد»، «آنتون کورین»، «۲۰۱۴» و «علی و نینو»، «۲۰۱۶» نقش آفرینی کرد و اعتبار بین‌المللی‌اش را تثبیت نمود.

همایون ارشادی در معنای واقعی کلمه، آرتیست بود

در پی درگذشت همایون ارشادی، بازیگر نام‌آشنای سینمای مؤلف ایران، بسیاری از سینماگران از او به عنوان یکی از صادق‌ترین و بی‌حاشیه‌ترین چهره‌های نسل خود یاد کردند. مجید اسماعیلی، کارگردانی که تجربه همکاری مستقیم با ارشادی را داشته، در گفت‌وگو با خبرنگار ما از خاطرات و ویژگی‌های انسانی و حرفه‌ای این بازیگر گفت.

انگار دوبار زندگی کرده بود

اسماعیلی در آغاز این گفت‌وگو با تأثر از درگذشت ارشادی یاد کرد و گفت: ما معمولاً وقتی کسی را از دست می‌دهیم، حرف‌هایی می‌زنیم که شاید تکراری به نظر برسد، اما درباره‌ی آقای ارشادی واقعاً همه چیز فرق می‌کرد. ارشادی انسانی عجیب و واقعی بود؛ انگار دوبار زندگی کرده بود. انسانی اخلاق‌مدار، باگذشت و آرام. هیچ وقت پشت سر کسی حرف نمی‌زد، بدگویی نمی‌کرد و همیشه سعی می‌کرد آرامش را به اطرافش منتقل کند.

این کارگردان ادامه داد: یادم هست وقتی سر صحنه از چیزی ناراحت یا مضطرب می‌شدم، می‌آمد کنارم، لیخند می‌زد و آرام می‌گفت: «نگران نباش، می‌گذره.» همان آرامشی که در بازی‌هایش می‌دیدیم، در وجود خودش هم جاری بود. زیر و رو نداشت، بی‌نقاب بود، واقعی و واقعی. برایش مهم نبود کارگردان کیست.

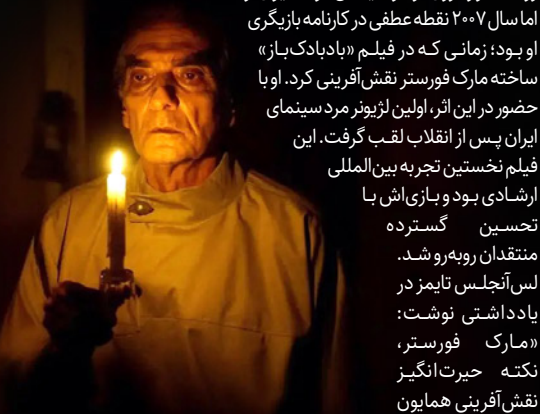
اسماعیلی با اشاره به اینکه همایون ارشادی در کار هم به همان اندازه فروتن و حرفه‌ای بود، گفت: برای او اصلاً مهم نبود کارگردان کیست یا فیلم چندمین کار اوست. همیشه در خدمت پروژه بود؛ مطیع، دقیق و کاملاً حرفه‌ای. بدون هیچ حاشیه‌ای می‌آمد، کارش را انجام می‌داد و با همان سکوت خاص خودش پیش می‌رفت. وی در پاسخ به پرسشی درباره‌ی اهمیت فیلمنامه و کارگردان برای ارشادی تأکید کرد: برایش خیلی مهم بود. همیشه می‌گفت کارگردان باید نگاه و روحیات مشخصی داشته باشد. حتی یادم هست در یکی از صحنه‌ها قرار بود جنازه‌ی شخصیتی را بکشیم و داخل چاله‌ای بیندازیم. بدل آماده کرده بودم تا فقط او یاها را بگیرد و با کات، صحنه را کامل کنیم، اما او اجازه نداد. گفت به جای بدل خودش

سمیه خاتونی
گفت‌وگو
همایون ارشادی، بازیگر نام‌آشنای سینمای ایران، پس از یک دوره بیماری، صبح روز گذشته دار فانی را وداع گفت. او متولد ۵ فروردین ۱۳۲۶ بود و تا پایان دبیرستان در آبادان تحصیل کرد. پس از دریافت دیپلم، برای ادامه تحصیل به ایتالیا رفت و در رشته معماری دانشگاهی آن کشور درس خواند. یازده سال بعد به ایران بازگشت و در سال ۱۳۷۵ توسط عباس کیارستمی به دنیای سینما معرفی شد.

کتاب «سر کلاس با کیارستمی» نوشته پال کرونین آمده است که کیارستمی پس از آشنایی با او، شش ماه بعد از دیدارشان، ارشادی را برای نقش اصلی فیلم «طعم گیلان» برگزید؛ فیلمی که در جشنواره کن ۱۹۹۷ نخل طلا گرفت و نام او را در سینمای ایران و جهان مطرح کرد.

ارشادی یک سال بعد در فیلم «درخت گلابی» به کارگردانی داریوش مهرجویی بازی کرد و بار دیگر مورد تحسین منتقدان قرار گرفت. او سپس در آثار متعددی چون «پارتی»، «واکنش پنجم»، «پرونده هانا»، «زندگی با چشمان بسته»، «آل»، «نارنجی پوش»، «اشباح» و «ملکه» نقش آفرینی کرد و چهره‌ای متمایز از بازیگر روشنفکر و درون‌گرا در سینمای مؤلف ایران ارائه داد.

اما سال ۲۰۰۷ نقطه عطفی در کارنامه بازیگری او بود؛ زمانی که در فیلم «بادبادک‌باز» ساخته مارک فورستر نقش آفرینی کرد. او با حضور در این اثر، اولین لژیونر مرد سینمای ایران پس از انقلاب لقب گرفت. این فیلم نخستین تجربه بین‌المللی ارشادی بود و بازی‌اش با تحسین گسترده منتقدان روبه‌رو شد. لس‌آنجلس تایمز در یادداشتی نوشت: «مارک فورستر، نکته حیرت‌انگیز نقش آفرینی همایون

فیلمو